

[Finansministeren.]

ning af spiritus, af stærke drikke, og jeg tvivler på, at dette område — i alt fald som tingene stiller sig for tiden — kan bære en større beskatning, altså „bære“ i den forstand, at salget ville blive opretholdt. Derfor er det i det hele taget lidt vanskeligt at pille ved dette område, og derfor har vi også i forbindelse med dette forslag udelukkende tilsigtet en teknisk ændring og ikke nogen forandring i provenuet, i alt fald ikke nogen forandring af væsentligt omfang.

Weikop: Jeg skal naturligvis ikke optage en debat med den højtærede finansminister på dette tidspunkt, men jeg må rigtignok sige, at her bryder man med almindelige principper, og det viser sig jo også ganske tydeligt i lovforslaget derved, at man fastlægger en avance, hvad man ikke har gjort tidligere. Man er da også helt klar over, at det er noget nyt, som kan føre til visse uheldige virkninger for branchen; ellers ville den højtærede minister jo ikke have undtaget den bestemmelse, at hvis det nu viser sig, at en vare ikke kan sælges ret godt, kan man bare komme til den højtærede finansminister og få lov til at sætte avancen ned. Dermed kommer man jo ind på — det var det; jeg ville sige før — en slags restriktivt system, som man ikke har haft tidligere.

Og så er der én ting til: kan det tænkes, at den billige whisky, vi i øjeblikket kan købe — jeg drikker for øvrigt aldrig whisky — bliver dyrere, hvis denne lovgivning bliver ført ud i livet?

Finansministeren (Poul Hansen): Ja, det kan jeg ikke svare det ærede medlem på; det beror bl. a. på, hvorledes de handlende vil disponere. I øvrigt synes jeg ikke, at diskussionen om, hvorvidt der brydes et princip i denne forbindelse, har så stor interesse over for de rent praktiske forhold, der foreligger. Man må jo erkende, at når man har en afgift af denne størrelse, er fristelsen — hvis jeg må bruge det udtryk — til at konkurrere på afgiften væsentligt større, end når der er tale om afgifter på 9 pct. eller 5 pct. eller noget i den retning.

Herved sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Retoft: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. [Ophævelse af skattefradragsreglen] [af Aksel Larsen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 105) findes i tillæg A, sp. 1307, fremsættelsen i tidenden sp. 3410).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Poul Hansen): Det foreliggende lovforslag er jo et meget enkelt og meget ufuldstændigt forslag — hvad den ærede ordfører for forslagsstillerne da også erkender. Hvis det blev vedtaget, kunne det ikke fungere, medmindre der blev foretaget en lang række ændringer i skatte-lovgivningen i øvrigt og i anden lovgivning.

I lovforslagets bemærkninger er der i tabel 2 foretaget en omregning af den nu gældende udskrivningslovs skatteskalaer med tillæg af folke- og invalidepensionsbidrag til skalaer for ligevægtsskat. I tabel 4 er der foretaget en direkte sammenligning mellem den gældende skala for forsørgere og den nye ligevægtsskala, og det hedder i kommentarerne hertil, at opstillingen illustrerer, hvor store nedsættelser af skatteprocenterne skattefradragsreglens afskaffelse ville muliggøre.

Det er nødvendigt at gøre en enkelt bemærkning hertil. Det er rigtigt, at de omregnede skalaer ville give samme provenu som de gældende skalaer, men kun under den forudsætning, at alle skatteydere havde konstante indkomster. I så fald ville skattefradrag og pålignet skat være uforandret fra år til år, men det er jo ikke tilfældet, i hvert fald ikke i det år, vi nu gennemlever. For skatteåret 1964-65 vil indtægtsstigningerne bevirke, at de fleste